

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-236/17-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Marine Kosović Marković, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te sudske savjetnice Marijane Čuk Kostrec, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/17-01/534, urbroj: 401-01/04-17-3 od 14. rujna 2017., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/17-01/534, urbroj: 401-01/04-17-3 od 14. rujna 2017.

Obrazloženje

Tužitelj je podnio tužbu ovom Sudu navodeći da je temeljem njegovog zahtjeva Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu odbilo zahtjev za pristup informacijama. Protiv tog rješenja izjavio je žalbu tuženiku koji u zakonom propisanom roku nije donio odluku o žalbi.

Tuženik se, na traženje ovog Suda, očitovao odgovorom na tužbu u kojem navodi da je žalba tužitelja odbijena rješenjem, klasa: UP/II-008-07/17-01/534, urbroj: 401-01/04-17-3 od 14. rujna 2017.

Tužitelju je, sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS), dostavljen odgovor na tužbu tuženika, na koji se tužitelj očitovao podneskom zaprimljenim kod ovog Suda dana 12. listopada 2017. u kojem iskazuje nezadovoljstvo u odnosu na naknadno doneseno rješenje te ističe da proširuje tužbu na to rješenje.

U tužbi navodi da se u obrazloženju rješenja ističe kako se zahtjev za pristup informacijama odbija na temelju članka 23. stavka 5. točka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama kojem da bi za udovoljavanje tijelo javne vlasti trebalo provoditi postupak prikupljanja te obrade podataka što to tijelo nije dužno. Ističe da se upisnici vode u posebnim knjigama ili u CTS u (sustav za praćenje predmeta). Upis se vrši na način naveden u posebnim uputama za unos podataka za kaznene i građansko-upravne odjele. Smatra da tuženik nije postupio sukladno odredbi članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku. Također upućuje na stajalište suda Europske unije izraženo u presudi C-491/15 od 11. siječnja 2017. iz kojeg u bitnom proizlazi da radi ispunjavanja zahtjeva za

pristup informacijama tijela javne vlasti mogu biti dovedena do toga da primjenom postojećih alata za pretraživanje izrade dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka. Predlaže rješenje tuženika poništiti kao i poništiti rješenje tijela prvog stupnja i vratiti predmet tom tijelu na ponovno odlučivanje. Predlaže da se putem ovlaštenog vještaka provede dokazni postupak u tzv. CTS u kojem će se utvrditi mogu li se putem postojećih aplikacija izlučiti traženi podaci.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je u osporenom rješenju navedeno da je za potrebe postupka koji se vodio pod klasom: UP/II-008-07/17-01/316, utvrđeno da sučelja elektroničkih upisnika Državnog odvjetništva sadrže predefimirane izvještajne funkcionalnosti te da bi za izlučivanje podataka koje tužitelj traži zahtijevalo izradu novog predefimiranog sučelja. Stoga u postojećem sustavu nije moguće korištenjem postojećeg alata izraditi traženi dokument. Upućuje na praksu ovog Suda izraženu u presudi, broj: UsII-145/17 od 17. kolovoza 2017. te predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Na temelju razmatranja svih pravnih i činjeničnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim.

U ovom upravnom sporu sporno je zahtjeva li tužitelj pravo na pristup informacijama koje udovoljavaju pojmu informacije određenom članku 5. točkom 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13., 85/15.-dalje: ZPPI) ili se zahtjev odnosi na izradu analiza izvješća odnosno stvaranje nove informacije, zbog čega se takav zahtjev ne smatra zahtjevom za pristup informacijama (članak 18. stavak 5. ZPPI). Stoga je sporno je li zahtjev zakonito odbijen prvostupanjskim rješenjem tijela javne vlasti sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 4. Zakona odnosno sporna je primjena prava pa je Sud riješio spor bez rasprave.

Tužitelj je zatražio od tijela javne vlasti da mu se za razdoblje od 1. veljače do 31. svibnja 2017. daju sljedeće informacije: koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu; koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama; koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti.

Zahtjevom se dakle traže podaci vezani uz provedbu odredbi članka 206a. i 206b. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj 152/08., 76/09., 80/11., 121/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13. i 152/14.) i postupanja po kaznenim prijavama odnosno dojavama o počinjenom kaznenom djelu. Tuženik je radi primjene navedenih odredbi i ocjenjujući zakonitost prvostupanjskog rješenja, analizom upisnika koji se vode na temelju Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15., 82/15.) i Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14., 12/15.) prihvatio pravilnom ocjenu prvostupanjskog tijela kako bi za dobivanje traženih informacija bilo potrebno izvršiti uvid u svaki pojedini spis te obraditi i analizirati dobivene podatke odnosno ocijenio je zakonitim stajalište prvostupanjskog tijela da se radi o zahtjevu za izradom analize postupanja i donošenja odluka državnog odvjetništva u određenom razdoblju koji se sukladno naprijed navedenoj odredbi Zakona ne može smatrati informacijom. Naime, za predmetnu upravnu stvar bilo je odlučno utvrditi da li zatražena informacija kao takva postoji, jer tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke prema vrsti ili nekom drugom kriteriju te nije dužno poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije koju već ne posjeduje, već je dužno omogućiti pristup već gotovoj i postojećoj informaciji.

Slijedom navedenog pravilno je tuženik sukladno ovlaštenju iz članka 116. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09.) odbio žalbu protiv prvostupanjskog rješenja kojim je sukladno odredbi članka 23. stavka 5. točke 4. ZPPI odbijen zahtjev tužitelja za pravo na pristup informacijama jer se traži informacija koja se ne smatra informacijom u smislu članka 5. stavka 1. točke 3. tog Zakona.

Pozivanje tužitelja na stajalište suda Europske unije koje tužitelj navodi nije primjenjivo budući iz provedenog postupka proizlazi da ni podaci obradom kojih bi tužitelj dobio zahtijevane informacije ne postoje kao gotov podatak, nego je i za to potrebno izvršiti uvid u svaki pojedinačni spis pa podatke izlučiti iz svakog jedinog spisa. Također, Sud nalazi neosnovanim prijedlog tužitelja za izvođenje dokaza vještačenjem budući da je prema ocjeni ovog Suda činjenično stanje u upravnom postupku pravilno i potpuno utvrđeno.

Nadalje, suprotno navodima tužitelja osporeno rješenje obrazloženo je sukladno odredbi članka 98. stavka 5. ZUP-a i navedeni su potpuni i valjani razlozi koji upućuju na osnovanost odluke tuženika.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci.

U Zagrebu 30. studenoga 2017.

vijeća

Predsjednica
Marina
Kosović Marković, v.r.